

Адвентистам варто наслідувати ізраїльську культуру взаємодопомоги

Керівник Адвентистської церкви в Україні Станіслав Носов розповідає про візит до Ізраїлю у складі Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій (ВРЦіРО).

– Ми відвідали державні установи, зустрічалися з Міністром у справах Єрусалима та національної спадщини Зеєвом Елькіним, Міністром охорони навколишнього середовища Держави Ізраїль, Спікером Кнесету (парламенту) Йоелем Едельштейном, президентом Держави Ізраїль Реувеном Рівліном. Наостанок відбулася зустріч з Головним військовим рабином Армії оборони Ізраїлю Еялем Каримом. Дуже гарні враження від цих усіх зустрічей.

Цей візит відбувся з ініціативи Якова Дов Блайха, головного рабина України, який тоді головував у ВРЦіРО. Чому Ізраїль виявляє симпатію до християнських кіл, зокрема з України?

Ми ставили їм це запитання. Ізраїльські чиновники кажуть, що як мінімум вони мають шанувати свою християнську меншину. Вона в Ізраїлі становить 2 % населення, де 18 % мусульман, а 75 % – юдеїв. Вони заявляли про свою лояльність до всіх конфесій, схвально відгукувалися щодо багатоконфесійного складу нашої делегації.

Та й ми, незважаючи на нашу різницю в розумінні окремих ідей Святого Письма та інших аспектів віровчення, з розумінням сприймали один одного, чути один одного і разом проводили цей час.

Президент Ізраїлю Реувен Рівлін підкреслив, що, незважаючи на юдейську більшість, держава Ізраїль з повагою ставиться до громадян будь-якого віросповідання. Наприклад, під час військової служби солдати щодня мають годину для молитви:

півгодини зранку, п'ятнадцять хвилин удень і п'ятнадцять увечері. Кожен молиться, як знає і бажає. В армії для представників різних релігій є різні вихідні. Комусь потрібна п'ятниця, хтось святкує суботу, хтось неділю. Люди відвідують свої сім'ї та богослужіння.

Ізраїль та Україна мають більш перетинів, ніж декому здається. Для Вас як керівника Адвентистської церкви чим цінний цей візит? Що сьогодні, можливо, у Вашому служінні, мисленні може змінитися під впливом таких зустрічей?

Майже 40 % ізраїльського імпорту хліба йде з України. Між нашими країнами діє безвізовий режим.

На жаль, існують і складнощі. Ми піднімали це питання з міністром закордонних справ, щоб подорожі, в тому числі паломницькі, стали можливими для ширших кіл. Юдеї приїжджають до України, зокрема в Умань. Хочеться, щоб і українці могли відвідувати Ізраїль – колыску юдаїзму, християнства, ісламу.

У кожній справі, у кожній зустрічі ми мали корисні уроки. Наприклад, спілкувалися з військовим капеланом. У них там служать і дівчата, і хлопці. Казарми окремо. «А хлопці ходять до дівчат?». Вони кажуть: «В армії з цим дуже-дуже суворо. Якщо побачили хлопця у дівочій казармі, йому тюрма». Не існує ситуації (навіть пожежа чи ворожий напад), який би виправдав з'яву солдата в дівочій казармі.

Чи слід адвентистам розширювати сферу свого капеланського служіння? Капелани для тюрем, лікарень і шкіл у нас уже є. Чи цього достатньо?

В Ізраїлі протягом майже семидесяти років йде війна. Чиновники підкреслювали, що незважаючи на ці обставини, громадяни Ізраїлю продовжують будувати економіку, державу, створювати можливості для людей. Вони кажуть: «Так, війна війною, а життя залишається». Тому вони і питанню безпеки приділяють велику частину державної уваги та бюджету, й розвитку мирного життя. Це теж перевага.

Через декілька тижнів в офісі Генеральної Конференції у США відбудеться зустріч військових капеланів Церкви адвентистів сьомого дня. В українських адвентистів не було достатнього досвіду в такому напрямку роботи. Важливо, що капелан від Українського уніону Адвентистської церкви зможе відвідати цей захід і перейняти досвід Всесвітньої церкви в цій роботі.

У багатьох регіонах світу на капелана покладають велику місію, щоб він спілкувався із солдатами, давав їм надію. У деяких солдат є конфлікти і напруга з батьками, дівчатами, дружинами. Це великий простір, де капелан, який знає Слово Боже, має досвід молитви, може спілкуватися з солдатами і допомагати їм у подоланні психологічних бар'єрів.

Як Ізраїль примудряється не використовувати тривалу війну, щоб гальмувати розвиток країни?

По-перше, там культивують повагу до кожної людини, зважають на її думку, віру, бажання, можливості.

Ізраїльські військові не мають права стріляти першими, лише у відповідь. Їх заохочують до мирних перемовин.

По-друге, вони докладають багато зусиль для допомоги жителям, щоб сприяти народженню дітей, відбудові держави, будівництва житла молодим сім'ям, створенню робочих місць.

Сімдесят років тому в них була єдина промислова лінія – продаж апельсинів. Зараз апельсини перебувають десь на сотому місці, а основними галузями стали космічні дослідження, авіація, інформаційні технології. Є зарплата, житло, фінансова допомога держави для дітей. На сім мільйонів населення у них більше двох мільйонів дітей. Висока народжуваність є предметом постійної турботи держави.

Нам як церкві слід узяти на озброєння їхню культуру взаємодопомоги. Вони відчують братство, дозволяють мігрантам стати на ноги, допомогти у соціальних питаннях, економічних, важливі поради дати.

По-третє, якщо громадянин особисто не долучився не те що до вирішення, а принаймні до громадського обговорення важливих питань, його критика прийнятих рішень не береться до уваги.

Запитання – Максим Балаклицький